

Začasna izdaja

SODBA SODIŠÇA (sedmi senat)

z dne 13. junija 2018(*)

„Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – člen 2(1)(a) – Dobava blaga za plačilo – člen 14(1) – Prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik – člen 14(2)(a) – Prenos lastninske pravice na premoženju, ki je v lasti občine, proti plačilu odškodnine državi, za izgradnjo državne ceste – Pojem ‚odškodnina‘ – Transakcija, ki je predmet obdavčitve z DDV“

V zadevi C-665/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska) z odločbo z dne 14. septembra 2016, ki je prispela na Sodišče 22. decembra 2016, v postopku

Minister Finansów

proti

Gmina Wrocław,

SODIŠÇE (sedmi senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, C. Toader (poročevalka) in A. Prechal, sodnici,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. decembra 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Minister Finansów J. Kaute in M. Kowalewska,
- za Gmina Wrocław A. Januszkiewicz, radca prawny, in J. Martini, doradca podatkowy,
- za poljsko vlado B. Majczyna in A. Kramarczyk – Szałdzińska, agenta,
- za Evropsko komisijo N. Gossement in L. Baumgart, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 22. februarja 2018

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(2)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL

2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Minister Finansów (minister za finance, Poljska, v nadaljevanju: minister) in Gmina Wrocław (občina Wrocław, Poljska, v nadaljevanju: občina) zaradi obdavčenja z davkom na dodano vrednost (DDV) transakcije, v okviru katere je bila lastninska pravica na nepremičnini, ki je v lasti občine, prenesena na državo v skladu z nacionalno zakonodajo in ob plačilu odškodnine, za izgradnjo državne ceste.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 2(1) Direktive o DDV določa:

„Predmet DDV so naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]“

4 Člen 9(1) te direktive določa:

„Davčni zavezanec‘ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

„Ekonomska dejavnost‘ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

5 Člen 13(1) navedene direktive določa:

„Državni, regionalni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot državni organi, tudi če pobirajo dajatve, pristojbine, prispevke ali plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Pri opravljanju takšnih dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi obravnavali, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

V vsakem primeru se osebe javnega prava štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi iz Priloge I, če obseg teh dejavnosti ni tako majhen, da bi bil zanemarljiv.“

6 Člen 14 Direktive o DDV v poglavju 1, naslovljenem „Dobava blaga“, v okviru naslova IV, naslovljenega „Obdavčljive transakcije“, v odstavku 1 in odstavku 2(a) določa:

„1. ‚Dobava blaga‘ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.

2. Za dobavo blaga se poleg transakcije iz odstavka 1 štejejo naslednje transakcije:

(a) prenos lastninske pravice na premoženju proti plačilu odškodnine po nalogu ali ki ga je opravil državni organ ali je bil opravljen v njegovem imenu ali na podlagi zakona“.

Poljsko pravo

Zakon o DDV

7 ?len 7(1), to?ka 1, ustawa o podatku od towarów i us?ug (zakon o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 (Dz. U. št. 54, postavka 535), kakor je bil spremenjen (Dz. U 2011, št. 177, postavka 1054) (v nadaljevanju: zakon o DDV), dolo?a:

„Dobava blaga v smislu ?lena 5(1), to?ka 1, pomeni prenos pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik, med drugim tudi prenos lastninske pravice na blagu proti pla?ilu odškodnine po nalogu dr?avnega organa ali pravnega subjekta, ki ravna v njegovem imenu, ali na podlagi zakona“.

Zakon o posebnih pravilih za pripravo in izvedbo investicij na podro?ju javnih cest

8 ?len 12(4) in (4a) ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (zakon o posebnih pravilih za pripravo in izvedbo investicij na podro?ju javnih cest) z dne 10. aprila 2003 (Dz. U. št. 80, postavka 721), kakor je bil spremenjen, dolo?a:

„(4) Nepremi?nine ali njihovi deli na podlagi tega zakona postanejo:

1. last dr?ave glede dr?avnih cest,
2. last ustreza?ih lokalnih skupnosti glede vojvodskih cest, okro?nih cest in ob?inskih cest
- na datum, ko je odlo?ba, na podlagi katere je mogo?e izvesti investicije, dokon?na.

4a. Odlo?bo o dolo?itvi zneska odškodnine za nepremi?nine iz odstavka 4 sprejme organ, ki je izdal odlo?bo o dovoljenju za izvedbo investicij v ceste.“

Zakon o javnih cestah

9 ?len 1 ustawa o drogach publicznych (zakon o javnih cestah) z dne 21. marca 1985, kakor je bil spremenjen (Dz. U. 2016, postavka 1440) dolo?a:

„Javna cesta je cesta, na katero se v skladu s tem zakonom sklicuje v eni od kategorij cest, ki jih lahko uporablja vsakdo v skladu z njenim namenom, ter omejitvami in izjemami iz tega zakona ali drugimi posebnimi dolo?bami.“

10 ?len 2(1) tega zakona dolo?a:

„Glede na vlogo cestnega omre?ja se javne ceste delijo v te kategorije:

1. dr?avne ceste;
2. vojvodske ceste;
3. okro?ne ceste;
4. ob?inske ceste.“

11 ?len 19(1) in (5) navedenega zakona dolo?a:

„1. Upravljavec cest je organ javne uprave ali lokalne skupnosti, odgovoren za načrtovanje, izgradnjo, preurejanje, vzdrževanje ali zaščito cest.

5. Na ozemlju mestnih okrožij je upravljavec vseh javnih cest, razen avtocest in hitrih cest, župan mesta.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

12 Na Poljskem je lokalna samouprava hierarhično organizirana tako: na prvi stopnji je *gmina* (občina), na drugi stopnji je *powiat* (okrožje), na tretji stopnji je *województwo* (vojvodstvo). *Miasto na prawach powiatu* (mestno okrožje) je občina, ki izvaja pristojnosti okrožja. V takih mestnih okrožjih ima župan, ki je primarno izvršni organ mesta, vse pristojnosti, ki so na podlagi zakona dodeljene izvršnemu organu okrožja, vključno s tistimi, ki se nanašajo na upravljanje nepremičnin.

13 Województwo Dolnośląskie (vojvodstvo Spodnja Šlezija, Poljska) je razdeljeno na 26 okrožij, vključno s 169 občinami in štirimi mestnimi okrožji.

14 Občina, ki ima v lasti več nepremičnin, je mestno okrožje, ki je registrirano kot davčni zavezanec za DDV. Njen župan je, ob tem, da je izvršilni organ občine, hkrati predstavnik države, in je zato pristojen za upravljanje nepremičnin v lasti države, ki so na ozemlju občine.

15 Na podlagi odločbe Wojewoda Dolnośląski (guverner vojvodstva Spodnja Šlezija, Poljska) je bila lastninska pravica na nepremičnini, ki je pred tem pripadala občini, prenesena na državo za izgradnjo državne ceste. Zloženo odločbo je guverner vojvodstva Spodnja Šlezija določil odškodnino, do katere je bila upravičena občina in njenemu županu odredil plačilo tega zneska.

16 Občina je na ministra naslovila vlogo za izdajo davčnega stališča, da bi izvedela, ali prenos lastninske pravice na nepremičnini proti plačilu odškodnine na podlagi zakona pomeni dobavo blaga za plačilo, ki je predmet obdavčitve z DDV in, če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, kateri subjekt mora biti naveden na račun, na katerem je izkazan DDV, kot kupec blaga.

17 Minister je v svojem davčnem stališču navedel, da je v zadevnem primeru šlo za dobavo blaga za plačilo, ki je predmet DDV, saj je bila lastninska pravica prenesena z občine na državo proti plačilu odškodnine. Navedel je, da je bila davčna zavezanica za DDV v tej transakciji občina, ker župan ni subjekt, ki opravlja neodvisno ekonomsko dejavnost in ne ravna na svojo odgovornost.

18 Minister je ugotovil, da je bila občina dolžna prikazati dobavo razlaščenih nepremičnin v obliki računa, na katerem je župan občine naveden tako kot prodajalec in kupec, ki deluje kot izvršni organ občine in predstavnik države, pristojen za upravljanje nepremičnin v lasti države, ki so na ozemlju občine.

19 Občina je pri Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (upravno sodišče vojvodstva v Wrocławu, Poljska) vložila tožbo za razveljavitev tega davčnega stališča.

20 To sodišče je s sodbo tožbi ugodilo in razveljavilo to davčno stališče z utemeljitvijo, da sta bila dobavitelj in pridobitelj z davčnega vidika isti subjekt, in sicer občina, tako da v okviru te transakcije ni moglo priti do prenosa dejanske posesti nad zadevno nepremičnino v ekonomskem smislu.

21 Minister je zoper to sodbo pri predložitvenem sodišču, in sicer Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska), vložil kasacijsko pritožbo.

22 Tričlanski senat sodnikov, ki odloča o pritožbi, je 12. februarja 2015 ugotovil, da ni jasno, ali je prenos lastninske pravice na nepremičnini – ki ga je izvedla občina po nalogu državnega organa proti plačilu odškodnine – mogoče obravnavati kot „dobavo blaga“ za namene člena 7(1), točka 1, zakona o DDV in zadevo v razlago odstopil razširjenemu senatu sodnikov.

23 Sedemčlanski senat sodnikov predložitvenega sodišča je s sklepom z dne 12. oktobra 2015 odgovoril, da je treba tak treba šteti za „dobavo blaga“ v smislu člena 7(1), točka 1, zakona o DDV in da ni smiselno obravnavati vprašanja, ali ta transakcija vključuje tudi prenos ekonomskega nadzora nad premoženjem.

24 Predložitveno sodišče je v predlogu za sprejetje predhodne odločbe vseeno izrazilo dvome o posebnem značaju transakcije, ki je predmet spora pred tem sodiščem, zlasti zaradi posebne vloge strank, ki so udeležene pri tej transakciji.

25 V teh okoliščinah je Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali prenos nepremičnin, ki so v lasti občine, na državo, ki se opravi na podlagi zakona in proti plačilu odškodnine, če bo v skladu z določbo nacionalnega pravnega reda te nepremičnine še naprej upravljal župan občine, ki je predstavnik države in hkrati izvršilni organ občine, pomeni obdavčljivo transakcijo v smislu člena 14(2)(a) Direktive [o DDV]?

Ali je za odgovor na zgornje vprašanje pomembno, ali se odškodnina obini dejansko plača ali pa se opravi samo interna preknjižba v občinskem proračunu?“

Vprašanje za predhodno odločanje

26 Najprej je treba navesti, da se vprašanje za predhodno odločanje izrecno nanaša na člen 14(2)(a) Direktive o DDV, medtem ko so splošni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, zato da se dobava blaga šteje za „transakcijo, ki je predmet DDV“, navedeni v členu 2(1)(a) te direktive.

27 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da okoliščina, da je nacionalno sodišče predlog za sprejetje predhodne odločbe formalno oblikovalo tako, da se je sklicevalo na nekatere določbe prava Unije, ni ovira za to, da Sodišče nacionalnemu sodišču ne bi predložilo vseh elementov razlage, ki bi lahko bili koristni pri sojenju o zadevi, o kateri odloča, ne glede na to, ali jih je nacionalno sodišče v vprašanjih navedlo (sodba z dne 20. decembra 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, točka 30 in navedena sodna praksa).

28 Zato je treba preučiti vprašanje tudi v smislu člena 2(1)(a) Direktive o DDV.

29 Predložitveno sodišče želi v bistvu izvedeti, ali je treba člen 2(1)(a) in člen 14(2)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da prenos lastninske pravice na nepremičnini, ki je v lasti zavezanca za DDV, v korist državne blagajne države članice, na podlagi zakona in proti plačilu odškodnine, v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem ista oseba hkrati zastopa organ, ki razlašča, in razlaščeno obino, in v katerem ta v praksi nadaljuje z upravljanjem zadevne nepremičnine, čeprav je bila odškodnina plačana zgolj v obliki interne preknjižbe znotraj občinskega proračuna, šteje za transakcijo, ki je predmet DDV.

30 Najprej je treba spomniti, da Direktiva o DDV določa skupni sistem DDV, ki temelji zlasti na enotni opredelitvi obdavčljivih transakcij (sodba z dne 11. maja 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, točka 25 in navedena sodna praksa).

31 V skladu s členom 2(1)(a) Direktive o DDV so predmet obdavčitve z DDV dobave blaga, ki

jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.

32 Prvič, pojem „dobava blaga“, v tej določbi ni opredeljen.

33 V členu 14(1) Direktive o DDV pa je „dobava blaga“ opredeljena kot prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik. Člen 14(2)(a) te direktive prav tako določa, da se poleg transakcije iz odstavka 1 tega člena za „dobavo blaga“ šteje prenos lastninske pravice na premoženju proti plačilu odškodnine po nalogu ali ki ga je opravil državni organ ali je bil opravljen v njegovem imenu ali na podlagi zakona.

34 Občina je v pisnem stališču in na obravnavi pred Sodiščem glede zadevne transakcije iz postopka v glavni stvari navedla, da bi transakcija za to, da bi spadala v okvir člena 14(2)(a) Direktive o DDV, morala izpolnjevati tudi merila člena 14(1) Direktive o DDV.

35 V zvezi s tem – čeprav člen 14(1) Direktive o DDV na splošno opredeljuje pojem „dobava blaga“ – pa je iz dobredne razlage odstavka 2 tega člena, zlasti izraza „poleg transakcije iz odstavka 1“ mogoče sklepati, da se odstavek 2 nanaša na druge transakcije, za katere se prav tako šteje, da so „dobava blaga“. Iz tega izhaja, da je zakonodajalec Evropske unije, čeprav ju je uvrstil pod isti pojem „dobava blaga“, želel razlikovati med transakcijo iz člena 14(2)(a) Direktive o DDV in tisto iz člena 14(1) te direktive, saj ti dve transakciji nista opredeljeni enako. Natančneje, opredelitev transakcije iz člena 14(2)(a) te direktive se ne sklicuje na „pravico do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik“ iz člena 14(1) te direktive.

36 Iz besedila in sistematike člena 14 Direktive o DDV, in kot je tudi generalni pravobranilec navedel v točki 47 sklepnih predlogov, torej izhaja, da drugi odstavek tega člena dejansko pomeni *lex specialis* glede na splošno opredelitev dobave blaga iz prvega odstavka, katerega pogoji za uporabo so neodvisni od tistih iz prvega odstavka.

37 Za opredelitev „dobava blaga“ v smislu člena 14(2)(a) Direktive o DDV morajo biti izpolnjeni trije kumulativni pogoji. Najprej mora priti do prenosa lastninske pravice. Dalje, ta prenos mora biti opravljen po nalogu ali v imenu državnega organa ali na podlagi zakona. Nazadnje, plačana mora biti odškodnina.

38 V zvezi s tem je treba poudariti, da prvega izmed teh treh pogojev, in sicer prenos lastninske pravice, ni mogoče razumeti tako, da nujno vključuje prenos v ekonomskem smislu.

39 Sodišče je pri razlagi člena 5(1) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), ki ima enako besedilo kot člen 14(1) Direktive o DDV, sicer presodilo, da je treba ta člen 5(1) razlagati tako, da za „dobavo blaga“ šteje prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik tudi tedaj, če lastninska pravica na tem premoženju ni prenesena (sodba z dne 8. februarja 1990, Shipping and Forwarding Enterprise Safe, C-320/88, EU:C:1990:61, točka 9). Vendar je predložitveno sodišče v okviru tega predloga za sprejetje predhodne odločbe postavilo vprašanje, ali gre za „dobavo blaga“ v smislu člena 14(2)(a) Direktive o DDV, če se lastninska pravica na blagu proti plačilu odškodnine prenese samo pravno, medtem ko imetnik ekonomske posesti na zadevnem blagu ostane isti. Ta posebnost poljskega upravnega prava, da v primeru, v katerem država opravi razlastitev nepremičnine, ki je v lasti mestnega okrožja, nepremičnino še naprej upravlja isti subjekt, ki ga zastopa župan, lahko prenosu zadevnega lastništva vsaj delno odvzame ekonomski značaj, ker organ, ki razlašča, nima pristojnosti, da bi razpolagal z zadevnim blagom kot lastnik.

40 Člen 14(2)(a) Direktive o DDV se v zvezi s tem ne nanaša na prenos pravice do

razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik, kot je to v odstavku 1 istega člena, ampak bolj eksplicitno na prenos lastništva tega blaga (glej v zvezi s členom 14(2)(b) sodbo z dne 4. oktobra 2017, Mercedes-Benz Financial Services UK, C-164/16, EU:C:2017:734, točka 31).

41 Zato za namene člena 14(2)(a) Direktive o DDV, kot je tudi generalni pravobranilec navedel v točki 53 sklepnih predlogov, zadostuje prenos lastninske pravice na premoženju v smislu formalnega pravnega naslova, da se takšna transakcija šteje za obdavčljivo „dobavo blaga“, če so izpolnjeni ostali pogoji iz te določbe.

42 Drugič, glede splošnih pogojev v zvezi z odplačnostjo transakcije, kot je določeno v členu 2(1)(a) Direktive o DDV, je predložitveno sodišče v bistvu postavilo vprašanje narave razmerja med pojmom „za plačilo“ iz tega člena in pojmom „odškodnina“ v smislu člena 14(2)(a) te direktive, če se plačilo odškodnine obini, ki je bila razlašena, izvede samo v obliki interne preknjižbe.

43 Glede odplačnosti zadevne transakcije je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da okoliščina, da je dobava blaga izvedena „za plačilo“ v smislu člena 2(1)(a) Direktive o DDV, vključuje obstoj neposredne zveze med dobavljenim blagom in prejetim plačilom (glej v tem smislu sodbo z dne 7. oktobra 2010, Loyalty Management UK in Baxi Group, C-53/09 in C-55/09, EU:C:2010:590, točka 51 in navedena sodna praksa). Takšna neposredna zveza obstaja le, če med dobaviteljem in pridobiteljem obstaja pravno razmerje, v okviru katerega se izmenjajo vzajemne dajatve, pri čemer plačilo, ki ga prejme dobavitelj, pomeni dejansko protivrednost dobavljenega blaga (glej v tem smislu sodbo z dne 11. maja 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, točka 31 in navedena sodna praksa). Dalje, ta protivrednost mora imeti subjektivno vrednost, ki je dejansko prejeta in jo je mogoče izraziti v denarju (glej v tem smislu sodbi z dne 19. decembra 2012, Orfey, C-549/11, EU:C:2012:832, točki 44 in 45 in navedena sodna praksa, in z dne 7. novembra 2013, Tulic in Plavočin, C-249/12 in C-250/12, EU:C:2013:722, točka 33 in navedena sodna praksa).

44 Vendar pa, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 61 sklepnih predlogov, je vprašanje, ali je nujno – zato da gre za „plačilo odškodnine“ v smislu člena 14(2)(a) Direktive o DDV – da ima tako plačilo vse elemente, ki sestavljajo pojem „za plačilo“ iz člena 2(1)(a) te direktive, manj pomembno, ker je prva od obeh določb *lex specialis*, kot je bilo navedeno v točki 36 te sodbe. Sodišče navedenih sestavnih elementov ni določilo v okviru razlage člena 14(2)(a) Direktive o DDV, temveč njenega člena 2(1).

45 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je odškodnina iz postopka v glavni stvari v neposredni zvezi s prenosom lastninske pravice na nepremičnini z obine na državo. V zvezi s tem, če je bilo plačilo te odškodnine izvedeno, kar mora preveriti nacionalno sodišče, ni pomembno, da je bilo plačilo izvedeno v obliki interne preknjižbe v okviru istega proračuna.

46 Tretjič, v zvezi z drugimi splošnimi pogoji iz člena 2(1)(a) Direktive o DDV, in sicer pogojem glede kraja dobave blaga, pogojem statusa davčnega zavezanca kot subjekta, kot je obina, in pogojem, ki se nanaša na okoliščino, da je davčni zavezanec „deloval kot tak“, je jasno, najprej, da je v tem primeru pogoj glede kraja dobave izpolnjen, ker je bila transakcija opravljena na ozemlju države članice, in sicer Poljske.

47 Dalje, predložitveno sodišče ne dvomi o statusu obine kot davčnega zavezanca. V skladu s členom 9(1) Direktive o DDV je „davčni zavezanec“ vsaka oseba, ki kjer koli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti. Za „ekonomsko dejavnost“ se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

48 Nazadnje, glede pogoja, ki se nanaša na delovanje „kot davčni zavezanec“ ob prenosu lastninske pravice na nepremičnini na državo, ki jo izpodbija obžina ob sklicevanju na člen 13(1), prvi pododstavek, Direktive o DDV, je treba opozoriti, da je Sodišče že presodilo, da so dejavnosti, opravljene v okviru državnih organov v smislu te določbe, dejavnosti, ki jih osebe javnega prava opravljajo v okviru posebne javnopravne ureditve, vendar mednje ne sodijo dejavnosti, ki jih opravljajo pod enakimi pravnimi pogoji kot zasebni gospodarski subjekti (sodba z dne 16. septembra 2008, Isle of Wight Council in drugi, C-288/07, EU:C:2008:505, točka 21 in navedena sodna praksa). Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je v zadevi, v kateri odloča, ta pogoj izpolnjen.

49 Glede zadeve v glavni stvari, kot je razvidno iz točke 15 te sodbe, je bila lastninska pravica na nepremičnini, ki je pred tem pripadala občini, dejansko prenesena na državo za izgradnjo državne ceste. Ta prenos je bil izveden po nalogu državnega organa in sicer guvernerja vojvodstva Spodnja Šlezija, ki je z ločeno odločbo tudi določil višino odškodnine, do katere je bila upravičena občina.

50 Iz tega izhaja, da so v tem primeru izpolnjeni trije pogoji iz člena 14(2)(a) Direktive o DDV, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

51 Glede na zgornje preudarke je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(1)(a) in člen 14(2)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da prenos lastninske pravice na nepremičnini, ki je v lasti zavezanca za DDV, v korist državne blagajne države članice, na podlagi zakona in proti plačilu odškodnine, v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem ista oseba hkrati predstavlja organ, ki razlašča, in razlaščeno občino, in v katerem ta v praksi nadaljuje z upravljanjem zadevne nepremičnine, čeprav je bila odškodnina plačana zgolj v obliki interne preknjižbe znotraj občinskega proračuna, šteje za transakcijo, ki je predmet obdavčitve z DDV.

Stroški

52 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišča, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Člen 2(1)(a) in člen 14(2)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da prenos lastninske pravice na nepremičnini, ki je v lasti zavezanca za davek na dodano vrednost, v korist državne blagajne države članice, na podlagi zakona in proti plačilu odškodnine, v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem ista oseba hkrati zastopa organ, ki razlašča, in razlaščeno občino, in v katerem ta v praksi nadaljuje z upravljanjem zadevne nepremičnine, čeprav je bila odškodnina plačana zgolj v obliki interne preknjižbe znotraj občinskega proračuna, šteje za transakcijo, ki je predmet obdavčitve z davkom na dodano vrednost.

Podpisi

* Jezik postopka: poljščina.